

Arrest

nr. 179 065 van 7 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERTENTEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van soennitische Arabische origine, afkomstig uit Bagdad (Irak) en bent u in het bezit van de Iraakse nationaliteit. U groeide op in de Amel-wijk in Bagdad en woonde daar ook tot u twee en een halve maand voor uw vertrek naar België bij vrienden in de wijk Saidiye (Bagdad) ging wonen. Uw ouders zijn gescheiden toen u ongeveer 8 jaar oud was en daarna had u geen contact meer met uw vader. U weet wel dat hij tijdens het sektarisch geweld van 2007-2008 werd gefolterd door sjiieten en daarna is gevlucht naar de Verenigde Staten.

Vanaf 2012 werkte u in het onderhoud van caravans en vervolgens werkte u vanaf 2015 in een restaurant.

Rond mei 2015 werd u op de terugweg van het werk op straat aangesproken door onbekenden. Ze spraken u aan in opdracht van lokale sjiitische geestelijken en geboden u te stoppen met motorrijden, alcohol drinken en omgaan met meisjes met spannende kleren. Ook andere soennieten uit uw wijk die er dezelfde levensstijl op nahielden, kregen een soortgelijke boodschap.

In diezelfde periode werd u door dezelfde personen nogmaals aangesproken op dezelfde plaats. Ditmaal vroegen ze u waarom u sinds het vorige gesprek niet naar hen had geluisterd. Hoewel er deze keer op een meer dreigende toon werd gesproken, lieten ze u toch gaan.

Ongeveer 8 dagen na deze tweede waarschuwing was u 's avonds na het werk op straat aan het praten met uw vrienden toen een auto aankwam rijden met hierin dezelfde personen die u eerder hadden aangesproken. Ze maanden u aan mee te komen, wat u ook deed. Met één van hen achter op uw motorfiets volgde u hun wagen naar de wijk Jam Iyaat. U werd er meegenomen naar een soort binnenkoer van appartementen. Daar werd vervolgens uw motorfiets afgenomen, werd u geslagen en werd één van uw vingernagels uitgetrokken. Daarna mocht u beschikken. Uw motorfiets bleef echter bij hen. Terug aan de plaats aangekomen waar u eerder die avond door uw belagers was aangesproken, zag u dezelfde personen opnieuw. U maakte gebruik van de situatie om uw motorfiets terug te vragen. Hierop dreigden ze ermee u of uw familie te doden indien u nogmaals om uw motorfiets zou vragen. U keerde hierop terug naar huis.

Na deze gebeurtenis probeerde uw familie tevergeefs uw huis te verkopen om naar een andere wijk te verhuizen. Toen dit mislukte verhuisde u wel naar de wijk Saidiye, waar u bij vrienden onderdak vond.

Op 28 augustus 2015 verliet u Irak met het vliegtuig en reisde eerst naar Turkije. Vervolgens reisde u via Balkanroute over land verder naar België, waar u op 22 september 2015 aankwam en de volgende dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas bracht u de volgende documenten aan: uw Iraakse identiteitskaart, uitgereikt in 2013; een kopie van de Iraakse woonstkaart van uw moeder, uitgereikt in 2007; een kopie van uw Iraakse rantsoenkaart, uitgereikt in 2013; uw Iraaks nationaliteitsbewijs, uitgereikt in 2004; een kopie van een bladzijde uit uw Iraaks paspoort, uitgereikt in 2015 en foto's van uzelf en motorfietsen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient het CGVS er op te wijzen dat de geloofwaardigheid van uw relaas aangaande de door u aangehaalde feiten, namelijk dat u zou zijn meegenomen door volgelingen van de sjiitische geestelijken van uw wijk, vervolgens mishandeld zou geweest zijn door hen en de hierop volgende bedreigingen, op ernstige wijze ondergraven wordt door enkele frappante tekortkomingen in uw verklaringen.

Hierbij stelt het CGVS bovenal vast dat er zich een bijzonder ernstige tegenstrijdigheid opwerpt tussen uw opeenvolgende verklaringen aangaande dit incident afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op het CGVS. Zo verklaarde u op de DVZ dat u in Irak werd gevisieerd en bedreigd door al Sada of religieuze sjiitische autoriteiten en dat u vervolgens door hen werd opgepakt en vastgehouden van twaalf uur in de namiddag tot zes uur in de avond (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hiermee gaf u een zeer expliciete tijdsaanduiding van dit incident aan dat een zestal uur in de namiddag in beslag zou genomen hebben. Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd naar wanneer op die dag u door hen werd aangesproken en meegenomen, gaf u aan dat dit om tien uur 's avonds was en dat u één uur met hen was meegegaan. Verder verklaarde u nog dat u dan rond 23u30 dezelfde dag bent teruggekomen op de plaats waar u eerder door hen werd aangesproken aangezien de weg heen en de weg terug een kwartiertje duurde (CGVS, gehoor pagina 12 en 13). Hiermee geeft u aan dat dit incident maximum anderhalf uur duurde en zich expliciet laat in de avond voordeed, hetgeen in bijzonder schril contrast staat met de verklaringen die u voordien hierover aflegde op de DVZ. Geconfronteerd met deze flagrante tegenstrijdigheid kwam u niet verder dan te verklaren dat u denkt dat u verkeerd was in het eerste gesprek (CGVS, p. 14). Dit biedt echter geen verschoning. De vaststelling dat u verklaarde dat u dit denkt, geeft bovendien een weinig doorleefde indruk aan uw asielrelaas. Daarenboven zorgt deze tegenstrijdigheid dat de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde incident teniet wordt gedaan..

Daarnaast is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt de feiten in uw asielrelaas op een gedetailleerde, coherente en consequente manier te situeren. Zo is het vooreerst opmerkelijk dat u op de DVZ een andere tijdssituering maakte van dit incident dan tijdens het gehoor op het CGVS. Zo verklaarde u op de DVZ dat u ongeveer 4 maanden geleden werd opgepakt en vastgehouden, waarmee u deze

gebeurtenis situeerde rond 18 juli 2015 (DVZ, vraag 3.5 dd. 18.11.2015). Tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd naar wanneer dit incident zich voordeed, verklaarde u dat dit ongeveer 2 maanden en 20 dagen voor uw vertrek (28.08.2015) was, waarmee u deze feiten situeerde rond 8 juni 2015 (CGVS, p. 14). Bovendien verklaarde u verder nog dat dit incident zich acht dagen situeerde na uw tweede benadering door deze personen, wat u dan weer drie en een halve maand voor uw vertrek situeerde (CGVS, p. 13). In deze laatste versie situeert u dit incident dus plots drie en een kwart maand voor uw vertrek op 28 augustus 2015. Dit is vooral bevreemdend aangezien u de eerste benadering door de personen van de religieuze autoriteiten kadert vier maanden voor u in België aankwam (22.09.2015), hetgeen de eerste benadering door deze personen volgens uw verklaringen de facto twee dagen na uw derde benadering waarbij u vastgehouden werd, plaatst (CGVS, p.10). Aangezien het hier om bijzonder ingrijpende gebeurtenissen in uw leven gaat, kan het verwacht worden dat u deze feiten op een meer gedetailleerde en coherente manier in de tijd kan plaatsen, quod non. Het feit dat u slechts op dergelijk tegenstrijdige en vage manier deze essentiële gebeurtenissen binnen uw asielrelaas weet te situeren, geeft bijgevolg een bijzonder weinig doorleefde indruk aan uw verklaringen en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovenstaande vaststellingen ondergraven niet enkel op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande dit incident, maar eveneens van uw volledige asielrelaas.

Als gevolg van bovenstaande redenering stelt het CGVS vast dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals in de definitie van de vluchtelingenstatus of een reëel risico op ernstige schade zoals in de definitie van de subsidiaire status, aannemelijk te maken.

De neergelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Met uw identiteitsdocumenten heeft u uw identiteit gestaafd, dewelke niet ter discussie staat. Met de foto's van uw motoren en uzelf op of bij de motorfietsen heeft u gestaafd dat u reeds enkele malen op een motor heeft gezeten, hetgeen nog niet meteen aantoonde dat u een motorfiets in bezit had.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden

goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Het CGVS geeft als enige motivering voor de weigering tot toekenning van het vluchtelingenstatuut dat verzoeker beweerdelijk tegenstrijdige verklaringen zou hebben gedaan opzichtsens zijn eerste gesprek bij DVZ;

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat voornamelijk beslist werd tot "tegenstrijdige verklaringen" daar verzoeker de verscheidene incidenten niet meer **exact** in de tijd (datum, uur) kon plaatsen;

Verzoeker is echter van oordeel dat het CGVS onredelijke verwachtingen van hem had en hem opzettelijk heeft trachten te verwarren door te gaan vereisen dat verzoeker de incidenten **exact** in de tijd moest kunnen kaderen;

In tegenstelling tot de stelling van het CGVS heeft verzoeker de incidenten wel correct in de tijd gesitueerd en duidelijk gesteld wanneer de incidenten ongeveer plaatsvonden, alsook hoeveel tijd er ongeveer tussen de incidenten zat;

Dit volstond blijkbaar niet daar verzoeker moest kunnen stellen hoeveel er tussen een bepaald incident en zijn vertrek uit Irak zat, hoeveel tijd er tussen een bepaald incident en zijn aankomst in België zat, hoeveel tijd er tussen een incident en het eerste gesprek bij DVZ zat, alsook hoeveel tijd er tussen een incident en het gesprek bij het CGVS zat, en ga zo maar door;

Dan zou blijken dat wanneer men de precieze data zou gaan berekenen, dat dit niet tót op de dag zou kloppen, dit is echter niet redelijk;

Het is niet redelijk te verwachten dat iemand nog de exacte/precieze data kan herinneren van gebeurtenissen dewelke intussen enige tijd geleden zijn. Het feit dat iemand hier niet in slaagt, wil niet zeggen dat deze persoon liegt!

Dienaangaande wenst verzoeker te verwijzen naar een analyse inzake deze problematiek van het **UNHCR:**

[...]

Verzoeker heeft getracht zijn verhaal zo accuraat mogelijk te vertellen en heeft daarbij niet gelogen. Het CGVS had onredelijke verwachtingen van verzoeker en is ten onrechte tot de conclusie gekomen dat verzoeker zou liegen;

Ten slotte wenst verzoeker tevens te verwijzen naar COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016, waaruit blijkt dat het geweld tegen Soennieten (zoals verzoeker) door Sjiitische autoriteiten sterk is toegenomen en waaruit blijkt dat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat :

[...]

Het CGVS schendt dan ook art. 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Zodoende vordert verzoeker in **hoofddorde** hem de vluchtelingenstatus toe te kennen;

[...]

Het CGVS verwijst inzake de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak in de weigeringsbeslissingen naar twee rapporten:

- "UNHCR Positon on Returns to Iraq" van oktober 2014;

- COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016;

a) Inzake "UNHCR Positon on Returns to Iraq" van oktober 2014: Geen actuele weergave van de veiligheidssituatie in Irak/Bagdad

Verzoeker is terecht van oordeel dat de verwijzing naar UNHCR Positon on Returns to Iraq" van oktober 2014 ter zake niet (meer) dienend is, of kan gebruikt worden om aan te tonen dat de veiligheidssituatie in Bagdad niet dermate bedreigend en ernstig zou zijn;

Dit betreft immers een verouderd rapport hetgeen geen correcte weergave is van de actuele veiligheidssituatie;

In die zin heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen recent haar arrest nr. 165.615 d.d. 12 april 2016 nog een weigeringsbeslissing van het CGVS waarbij het statuut van vluchteling en subsidiaire bescherming geweigerd werd aan een Iraakse man afkomstig uit Bagdad vernietigd. Volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deed het CGVS geen grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad; **(stukken 3 en 4)**

Verzoeker is dan ook terecht van oordeel dat het CGVS zich niet kan baseren op een dermate verouderd rapport om hieruit conclusies te kunnen trekken;

b) Inzake COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016

Het CGVS verwijst tevens naar een veel recenter rapport van 31 maart 2016 **doch stelt zelf dat hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak verergerd is en dat het grondoffensief verder geëscaleerd is;**

Niettegenstaande het gegeven dat het CGVS zelf toegeeft dat de situatie in Irak, en in Bagdad meer specifiek, niet veilig is, wordt de subsidiaire bescherming toch geweigerd;

Verzoeker kan hier volstrekt niet mee akkoord gaan;
Verzoeker verwijst zelf ook naar COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016:

[...]

c) Zeer recente aanslagen: honderden doden

Daarenboven wenst verzoeker tevens te verwijzen naar zeer recente aanslagen in Bagdad dewelke honderden mensen het leven hebben gekost:

- Op 07 juli 2016 vond een aanslag van IS plaats ten Noorden van Bagdad in Balad waarbij minstens 40 mensen stierven, alsook vielen er 50 à 78 gewonden; **(stukken 5 en 6)**

- Op 03 juli 2016 vond een bomaanslag plaats in de drukke commerciële wijk Karrada in Bagdad waarbij maar liefst circa 250 doden vielen; **(stukken 7, 8 en 9)**

d) Inzake het openbaar leven in Bagdad: wel problematisch

Het CGVS stelt dat "desondanks het geweld het openbare leven toch zou blijven functioneren", echter schetst het CGVS hierbij slechts een zeer eenzijdig beeld zonder rekening te houden met onder meer:

- De gezondheidszorg staat onder grote druk:

[...]

- grote problematiek met drinkwaterbevoorrading en sanitaire voorzieningen

[...]

Zodoende toont verzoeker dan ook duidelijk aan dat de veiligheidssituatie in Bagdad wel dermate ernstig is met reëel risico voor ernstige schade, zodanig dat de toekenning van subsidiaire bescherming wel gerechtvaardigd is;

Het CGVS schendt dan ook art. 48/4 van de Vreemdelingenwet;

In ondergeschikte orde vordert verzoeker hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;"

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (stuk 3), een arrest van de Raad (stuk 4) en vijf persartikels (stukken 5-9).

Per drager brengt verweerder op 8 november 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, de COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016 en het document "Irak – Vrijwillige terugkeer" van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Ter terechtzitting legt verzoeker een e-mail neer met enkel foto's.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door sjiitische geestelijken werd bedreigd omwille van zijn levensstijl. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) tegenstrijdig zijn betreffende de tijdsspanne van en het moment waarop hij door de volgelingen van de sjiitische geestelijken uit zijn wijk zou zijn vastgehouden, (ii) hij er niet in slaagt de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten op een coherente wijze in de tijd te situeren, en (iii) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat van hem teveel wordt verwacht wanneer wordt gevraagd om de door hem ingeroepen incidenten exact in de tijd te situeren en wijst hij erop dat deze incidenten reeds enige tijd geleden plaatsvonden. Er dient evenwel opgemerkt dat nergens uit een lezing van de door verzoeker op de DVZ ingevulde vragenlijst of het gehoorverslag blijkt dat verweerder van verzoeker verwachtte dat hij de door hem ingeroepen gebeurtenissen exact in de tijd situeert. Verzoeker verklaarde op de DVZ zelf dat de vasthouding door de volgelingen van de sjjiitische geestelijken uit zijn wijk plaatsvond tussen twaalf uur in de namiddag tot zes uur 's avonds (administratief dossier, stuk 11) en verklaarde tijdens zijn gehoor op het CGVS zelf dat deze vasthouding plaatsvond vanaf tien uur 's avonds en anderhalf uur duurde (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 13). Verder dient vastgesteld dat verzoeker zelf de door hem ingeroepen feiten situeerde ten opzichte van zijn vertrek (administratief dossier, stuk 11 en gehoorverslag CGVS, p. 13). Indien verzoeker omwille van het tijdsverloop sinds de beweerde gebeurtenissen niet meer zeker was van het precieze tijdstip van deze gebeurtenissen, weerhield niets hem ervan hiervan melding te maken. Verweerder stelt terecht dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij aan de hand van coherente, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen de door hem aangevoerde vrees voor vervolging aannemelijk maakt en dat hij dus in staat kan worden geacht deze vrees op coherente wijze in de tijd te situeren. Dat verzoeker hiertoe gebruik maakt van bepaalde referenties zoals zijn vertrek uit Irak en zijn aankomst in België, staat hem vrij, doch redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dit op een coherente wijze doet, *quod non in casu*.

Verzoekers verwijzing naar algemene informatie over "*Trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielpcedure*" (verzoekschrift, stuk 3), kan de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Waar verzoeker verwijst naar algemene informatie betreffende de situatie van soennieten in Bagdad, dient erop gewezen dat verzoeker de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon hiertoe geenszins volstaat. Uit het voorgaande blijkt reeds dat de door hem aangevoerde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Betreffende het bijgevoegde arrest van de Raad (verzoekschrift, stuk 4) dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en ieder dossier wordt individueel beoordeeld.

De stukken neergelegd ter terechtzitting wijzigen niets aan het voorgaande. De foto's van verzoeker met een moto zijn geen bewijs van zijn asielrelaas gelet op het manipulatieve karakter van foto's, de foto's van enkele stukken zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 PR RvV.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (verzoekschrift, stukken 4-9), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS

minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER